

Who are you gonna call? Supervisor Sekretærerne!

Siden 2025 har Akutafdelingen på Bispebjerg Hospital haft et korps af lægesekretærer, der kan tilkaldes, hvis kolleger, herunder både administrative og sundhedsfaglige, bøvler med Sundhedsplatformen, teknik, programmer eller en administrativ opgave.

Det er ikke, fordi Camilla Andersen og Jane Rathje ligner dem fra Ghostbusters ret meget i outfit og udstyr. Det eneste, Camilla Andersen løber rundt med af særlige effekter, er en

mobiltelefon og en meget gul vest. En gul vest, hvor der meget klart og tydeligt står: "Supervisor Sekretær".

Og det er, hvad hun er. Ud over at være lægesekretær på akutmodtagelsen gennem

tre år er hun nemlig en af cirka 10 sekretærer, der tilsammen danner et korps af supervisorer.

Et korps, der nærmest bare venter på et opkald eller et prik på skulderen, hvorefter

ter vagthavende så kommer susende og hjælper med en sundhedsadministrativ opgave.

– Og der er masser af henvendelser, både fra læger, sygeplejersker og fra vores egne

sekretærkolleger, fortæller Camilla Andersen.

Som ny vil man ikke forstyrre for meget

Det var Jane Rathje, der som ledende lægesekretær fik sat det hele i gang. Regionen havde afsat penge til et partsprojekt, og det kunne hun se muligheder i.

– Afsættet var nok en oplevelse af, at vores nye SAK'ere manglede viden om anatomi og sygdomslære for at klare sig ude i afdelingen. Jeg tror, vi må erkende, at det er en stor mundfuld at komme fra SAK-uddannelsen og så ud på en meget hektisk afdeling, som akut er.

Meget konkret, men også næsten livsvigtigt, handler det om at kunne spørge specifikt ind til en patient, som typisk først mødes af en sekretær i receptionen. Hvis vedkommende har brystmerter, skal man vide, hvordan man spørger ind til symptomer, som kunne tyde på blodprop og ikke fx lungebetændelse.

Fordi denne allerførste differentiering giver et fingerpeg om, hvor hurtigt sygeplejersken skal informeres om patienten. Sygeplejersken kan fx være optaget af at tale med en anden patient, men i de helt alvorlige tilfælde er det vigtigt, at den akutte patient prioriteres.

– Der mangler de nye SAK'ere simpelthen en del i sygdomslære, og derfor føler

de sig ikke trygge ved at være i den slags situationer, fortæller Jane Rathje.

Og, følger Camilla Andersen til, så handler det også om, at man som ny ikke har lyst til at spørge hele tiden. Dels for ikke at forstyrre travle kolleger, dels for ikke at virke dum.

Loggen viser alle mulige spørgsmål

Det er her, supervisoren kommer perfekt ind i billedet. Funktionen er netop tænkt som én, man altid kan spørge. Ja, som nærmest har det som sin vigtigste opgave at hjælpe dem, der bøvler med en opgave.

Cirka en gang om ugen har Camilla Andersen en vagt. Den varer fra klokken 12-20, også i weekender, og typisk er der bud efter hende 10 gange på en vagt.

Akutafdelingen dækker over en lang række lokationer.

– Jeg går fast to runder på alle lokationer med min gule vest for at signalere, at jeg er klar til at hjælpe.

Som en del af projektet fører man log over henvendelserne, og de afslører spørgsmål i alle former og farver. En læge kaldte for nylig, fordi han havde gang i den forkerte notattype og ikke kunne komme videre. En sygeplejerske havde fået flyttet en forkert patient ind på en stue (altså systemmæssigt) og kunne ikke få hende på plads igen.

Selv sekretærerne kan klø sig i skægget og må ringe efter supervisorhjælp. Hvordan laver jeg en henvisning til Grønland? Hvad gør jeg, hvis en psykiatrisk patient også skal indlægges i somatikken?

De gule veste gør det nemt at få øje på Supervisor Sekretærerne, når de runderer lokationerne på Bispebjerg Hospital.

Hvordan sætter jeg diskretion på en patient?

Alle kan ringe efter hjælp

Med SAK'erne er det spørgsmål som: Hvordan scanner jeg EKG fra ambulancen? Hvordan henviser jeg videre til ort.kir.-ambulatoriet?

Måske banale spørgsmål, men som Jane Rathje siger:

– Vores SAK'ere er virkelig dygtige. Derfor har vi også ansat syv, men uanset om man er lægesekretær eller SAK'er, kan det være svært at huske alle detaljer i en virkelig travl hverdag. Det første år kan være hårdt, for der er meget at lære, men det hjæl-

per vores supervisorfunktion helt klart med til.

Efter kun et halvt år står succesen nu så klar, at selv om pengene fra partsprojektet til at have en ekstra person på vagt er udløbet, så fortsætter de gule veste.

– Vi har fundet penge i aftenvagterne, så nu kan det fortsætte.

Endda i en sådan grad, at Jane Rathje har åbnet for, at alle afdelinger nu kan ringe til en supervisor, hvis de står med et problem. Ja, selv Rigshospitalet har fået nys om ordningen, så de har også ringet.

Og fik selvfølgelig hjælp. ✓

Jane Rathje og Camilla Andersen er klar til at rykke ud, når der er brug for deres hjælp.